

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Torat emet

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 625 = 1865

אריז

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9406

וידוע דבעינן כל החלקים שזה ואין חלק א' שחשוב יותר
מחבירו כמובן באותיות התורה הקדוש כי באמת בקו היותר
בסדר האלף בית בודאי האלף קודמת למ"ו כ"ב דרגין.
אבל אם תמדרס בענולה אז תמלא שיהיה שום האלף עם
המ"ו כי הם עומדים זה אלל זה בחי' א"ת ב"ש שאל"ף
סמוכה למ"ו וזה שהקב"ה יעשה מחול לדרקים ר"ל לדעתי
דימשאו כל העולמות וכל המידות ולא יהיו שום מיעוט בשום
דבר ויהיה אור הלבנה כאור החמה ולא יהיה שום קנאה :
כי הוא ית' שפיע אור לא ובסיר אשר מבסירתו יתנוץ
אור לכל העולמות בשום וכל הדרקים ינישו בזה התענוג בשום
כי לעתיד יתחדו האותיות הריש דרגין דהוא האלף עם סוף
דרגין דהוא המ"ו. ואז יהיה האור זורח ומקיף אותו מכל צד
בשום וזהו בחינת מחול. והנה באמת יעקב היה עובד השם
בדביקות גדול והלך במחשבתו עד אין קץ עד שהגיע לרום
העולמות העליונים ואשר הם גבוהים מן כ"ב אחוין למעלה
מכל המלאכים ופגע ביחוד עליון במקומו של עולם אשר על שם
נאמר במופלא ממך לא תדרוש כו'. וז' וילא יעקב מבאר
שבע ר"ל שילא מזה הבחי' של השבע מדות וילך חרנה
אל עלמא דחירות שם נדבק אל היחוד העליון. ויפגע במקום
ופגע במקומו של עולם כביכול באור האחדות. וז' וילן
שם כי בא השמש ר"ל מחמת אור הגדול המכהה אור עיניו
של אדם ואז חזר יעקב למדריגתו לתוך המדות לבחי' הכ"ב
אחיון והחיל לעבוד את השם בבחי' אור החזר דרך א"ת
ב"ש מסוף דרגין היא המ"ו לילך ממנה למעלה : וז' ש
ר"ל עשאו כמרוצ לשמרו מן החיות רעות ר"ל מחיות
ודביקות אשר הוא רע וז' ויש מראשותיו ר"ל ראש ת"ו
שהתחיל בראש מן המ"ו וז' ויקח מאבני המקום ר"ל מן
אותיות התורה הנקראים אבנים כמו שמלינו בספר יצירה
אבן א' בונה ב' בחים וישכב במקום ההוא ע"ד שכתב
בזהר הקדוש ויש כ"ב ר"ל כיון שכל אות כל אחד כלול
מחבירו וכל הדברים כלולים מן כ"ב אחיון א"כ אין מוקדם
ומאוחר בתורה כיון דבמקום הזה יש כללות כ"ב אחיון
א"כ אין חילוק בין כסדרן או למפרע והכל הולך אל מקום
א' והבן :

וירא ד' כי שואה לאה ופתח את רחמה כו'. איתא
במדרש ובר"ה ז"ל כי שואה לאה שואה מפשה
עשו בעיני'. י"ל עפ"י פשוטו דבודאי יעקב לא ה' שואה
אוחה וכן משמע בקרא שאמרה כי עתה יאבני אישי דמשמע
דמעיקרא לא היה שואה אוחה רק שהיתה נעדרת אהבה וע"י
הבן נולד אהבה ביניהם רק הא דקרא לה שואה משום
דשואה מעשי עשו בעיני' והיתה שום ליעקב במדה זו שגם
יעקב היה שואה לעשו מאור ומחמת שהי' במדה זו לכך זכתה
להוליד. וי"ל בדרך רמז שואה מעשי עשו בעיני' ר"ל בעיני'
שלה לאה שהיא שואה מעשי עשו כמו שדרשו חז"ל ועיני
לאה רכות שהיתה סבורה לעלות בגורלו של עשו שהיו הכל
אומרים שני בנים לרבקה ושתי בנות ללבן הגדולה לגדול

וסקטנה לקטן. ולכך היתה בוכה עי"ש והנה י"ל דבאמת
יעקב ראה בנבואה שרחל הוא בת זוגו לכך ראה את רחל
והראה לה חיבה אבל על לאה לא עלה בדעתו שהיא בת זוגו
וטעה ב"כ שחפול בחלקו של עשו כמו שהי' העולם אחרת
לכך לא היה אוהב אותה כי איך יאהב אשה נכרית אשר
אין לה שייכות עמו אבל ח"ו לא היה שואה אוחה כי לא
ממנה שום דבר רע לה עשה הסי' שפתח את רחמה והוליד
ממנו תמלה בנים קודם לרחל ובהו הבין שגם היא בת זוגו
וחו ותקרא שמו ראובן ר"ל ראובן ע"י ראובן ע"י
שאני בת זוגו ועי"ז יאבני אשי שיבין שהוא בעלי ויאבני
אוחי כרחל וק"ל :

עוד אמר אדמו"ר הרב נ"י איך שמו הסדרה יש לומר
מוסר לעלמו ולפנות מחשבתו מן הבלי השם
המדומה ולדבק א"ע באהבת הבורא לעבדו בתורה ובמצוות
בשכל אמת ועבודה זרה ועיקר בכל המעשים שאדם
הן דיבור או הילוך שמיעה או ראי' שכיבה וקומה בלתי
יהיה מעוטף שכל אמת לעבודת הבורא ולא ולמד מאבותיו
הקדושים נעשה תורה ושכל גדול וקדוש ואיך תמיר הקדושים
מספר לנו איך יעקב הלך מבאר שבע והאיך יטן והדברים
שדיבר עם בת זוגו והאיך ששק לרחל והאיך שהיה יושב
לאן לכן זמה שעשה במקלות. מזה תבין האיך כל מעשיהם
נגדול ועד קטן היה בהשכיל ובחכמות חלקות והאיך רמזו
לדברים עליונים ונוראים וכשארם מסתכל על זה רחמי
להחלצם בזה וכלימה ועונה גדולה האיך היא נבאר
דעת ואף אם לומד או מחפלא הוא בלא שכל ומחשבות
וקדושים וחשוקי רק כאיש מולט והלואי שחלם לנו בטקף כח
חלומות של יעקב ולהיות מחדמי' בשכלינו ובמחשבתנו איך
שהאדם סולם מוסב ארצה בתוך ארצות ונשמות : אבל ראש
זה מגיע שמימה. שכלו ושורש נשמתו דבוק למעלה בשמי'
והנה מלאכי חלקים עולים ויורדים בו ר"ל כשארם מביני
לבו לעבודת השם אזי מעלה כל המלאכים לרום השמי'
העליונים ונותן בהם חיות ובאם לא ח"ו ויורדים בו
להם ירדה ע"י כמשחז"ל מתישין כח של מעלה חס ותלם
וגם לר"ך האדם להיות במחשבתו תמיד איך שכל חיות
עליונים תלויים במעשי האדם הן להעלות או להוריד הו'
והנה ה' נצב עליו שר"ך האדם לחשוב איך שהוא ית' עומד
עליו ורואה במעשיו ומזה יבואו ליראה גדולה והלואי שיהיו
כחולמים של יעקב : ועיקר שר"ך האדם לקדש אבריו
ולהיות כל איבריו ראשו ופניו ידיו ורגליו מרכבה לשמי'
חה אינו תלוי באמירה רק שר"ך להיות כן ממש בפ' באמת
כל אבר בלי שום פגם רק קדוש בקדושה עליונה. ולעשר
דעתו וידעתו ומחשבתו לדעת עליון ולהתייחד נפשו ורוחו
וגשמתו בשמו הקדוש הו"ה ב"ה ביחוד האמת ואז יוכל
להמשיך שכל אמת לעבודת הבורא ברוך הוא וברוך שם
לתורה ולתפלה. ועוד האריך בזה ודפמ"ח :